

D. Dionysius Carthusianus

14

Dionysius
martyr.

a. Reg. 2.

Dan. 10.

Veritas
evidenter
pbari pō
dupliciter

Ioan. 16.

Psal. 92.

Marci. 16.

Hob. 2.

Deute. 36.

Ioann. 4.

Ioan. 10.
Ioan. 3.

sum per somnos formatos in aere, quales Diabolus facere potest. Potest enim, hoc certissime scribi ex illustratione, apparitione, & allocutione interna, sive in uim imaginativa, & intellectiva pariter facta, sicut propheta communiter habuerunt suas reuelationes ministerio angelorum, ut diuinus Dionysius pertinaciter in sola iusta intellectiva, abique omnis sensibili sonu, quemadmodum sanctus David reuelationes suas fortius est anagogica illustratione, secundum quod 3. Regum fateatur: Spiritus domini loquutus est per me, & sermo eius per linguam meam, sicut lux aurora abique nubibus oriente sole rutilat. Et hoc sancti patres concorditer asserunt. In reuelationibus autem prophetis sancti Prophetae certitudinaliter nouerunt se diuinis inspiratis, & de ceteris, præteritum cum in Daniele scriptum sit: Intelligentia opus est in uisione. Insuper, spiritus sanctus potest mentem humanae sola interiori allocutione, seu illustratione plenariè informare, atque de sua supernaturali informatione certificare, abique hoc, quod ostendat ei uerbum eternum, aut scriptumclarum per speciem, & abique omnium sensibili sonu. Imo sic plurimos erudit, & sic fit in uisionibus mysticis Theologia, & in rapto, & extasi. Amplius, ueritas duplicitate potest euidenter probari, uidelicet naturatione, sive probantur philosophicæ ueritatis. Secundum, miraculo, & supernaturali operatione fidei Deo possibili. Talius autem multa facta sunt a Christo, quam ab eius discipulis ad declaracionem fidei ueritatem, & quod auctor ac reitem habeat Deum, qui falsifati, & errori testimoniun, & approbationem nullatenus adhibet. Ideo in euangelio, ait salvator: Si opera non fecissem in eis, que nullus alias peccatum non haberent. Denique, David tpe ueteris testamenti locutus est Deo: Testimonia tua mirabilia illa ad confirmationem Mosaicae legis peracta, ualent, & conferunt ad euangelicæ legis corroboracionem, cum illorum, & nostrorum sit eadem fides. Imo Iudeorum finalis relatio, atq; translatio miraculorum ueteris testamenti ad ecclesiam Christi per apostolos facta, est certissimum Christiana fidei argumentum, & præter, ac ultra miracula in testamento ueteri facta, potissimum in euangelica lege innumerabilia, praecariusima, & fidei Deo possibili miracula, quasi incoparabiliter frequentius, & excellentius in toto orbe terarum, omnium populo, natione, tribu & lingua, q; olim in lege, & iolo populo Iudeorum facta fidem euangelicam atrauit. Vnde de predicatoribus euangelicæ legis scripsit apud Marcum: Illi aut profecti predicauerunt ubique, dico, & operante, & feruente confirmante equitantes signis. Hinc ad Hebrews ait apostolus: Quomodo est fugiemus, si tanquam negleximus salutem, q; in nos confirmata est, constante Deo signis, & prodigijs, & uirtutibus, & uix spiritus sancti distributionibus? Cumq; Dei perferat finis opera, certificationes eius, quibus oindit fide, & legem Christianam esse a se perfecte, & sufficientes existunt, certitudinaliter respondentes quod dictum est, & preuidunt. Hinc, & salvator in euangelio: Opa, inquit, qui dedit mihi pater, ut faciam, testimoniun perhibet de me. Itemq; Si non facio opera propria, nolite credere mihi, si autem facio, & si mihi non creditis, operibus credete. Hinc Nico demus peritus in lege, dixit ad Christianum: Scimus, quia a Deo ueniens maister, nemo enim, potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo. Amplius, quibus sint innumerabilia Christi, & apostolorum scitorum ceterorum euangelica legis miracula, quorum etiam unumquod

que, per se efficaciter demonstrauit ueram esse ipsorum doctrinam, quam uerius Deus tali prodigio robuorauit: tam dum omnia Christianæ fidei arguta comportantur, conferuntur, & simul consideratur super certissime probata, euangelicam legem diuinus prumulgaram. Quid enim, mirabilis q; totius mundi conuersio ad tam incomprehensibilem fidem, & euangelicam arduisimam legem, p; paucos & similes Christi discipulos, sine humana potentia, sine magica arte, sine uiolentiâ, q; item inter tam immensissimas tyrannorum pfectiones fides ista non solum manficij, imò, & fortius crevit: Sanctitas quoque perfectorum Christianorum, oēni magicam artem, simulationem & duplicitatem Diuinationum, conventionem uehementissimam detestantur, p; ut nobis certissime constat, ueritatem & sanctitatem fidei legis, euangelice manifestat, p; certum q; illi, q; in defuerint confantiores, & euangelio obedientiores, copiosus coruscauerunt miraculus non solum in uita, sed & in morte atq; post mortem, ita, quod non inconuenienter dicit Gregorius: Quomodo uiunt, ubi uiuunt, q; in totu; miraculis uiuunt hic, ubi mortui sunt? Inluper ex lege, & prophetis euidentur probatur euangelij ueritas, sunt autem, & alia multa, ex quibus istud possem p; bare, q; in alijs opusculis plenus introduxi. Ex scriptis quoq; Gilelmii Parrhifiensis in libro de fide, & legibus, atq; ex Summa uirtutum, & uitiorum, tractatu de fide. Coformiter ex dictis sancti Thomae in Summa contra gentiles, lib. primo, ueritas horum potest ostendit, q; breuitati studeamus. Præterea, q; ueritas in lucis angelum se transfigurata, & sonos in aere, ac uerba possit p; ferre nihilominus sancti uiri per donum dictionis spirituum, aduentur & noscum, q; Angelus bonus eis appareat, & loquitur. Ideo certitudinaliter scimus q; reuelationes habent a Deo, absq; hoc, q; uideamus uerbum eternum clarè sicut comprehenſores. Insuper, ex eo, q; coit articulos fidei esse inspiratos, & reuelatos, & robatoras a Deo, articuli ipsi sunt euidentes, q; a Deo testimonium habent, non solum in genera, ut dicit Durandus, sed etiam in speciali, applican do argumentum illud cœ, uidelicet, q; Deus est infallibilis ueritas, ad singulos quoq; articulos fidei, quemadmodum exargumento isto communis. Totum est manus sua pars, nō solum probat in generali, q; pars est minor ratio, sed & de singulis paribus id, p; batur, p; applicatione illius principij ad determinatas quaque materias. Hinc secundo capitulo libri sui de Trinitate subtiliter atq; fideliter scripsit Richardus de sancto Victore: Quoquer ueraciter fideles sumus, nihil certius, nihil constanter tenemus, q; quod fide apprehendimus. Sunt namq; patribus cœli res reuelata, & tam multis, tam magnis, & tam miris signis, & prodigijs confirmata, ut grandi uideatur esse dementia, in his uel aliquatum dubitare. Innumerata itaq; mirabilia, & talia, quæ non nisi diuinus fieri possunt, in huiusmodi credendis in nobis fidem faciunt, & dubitare non possunt. Vt in primis in eorum attestacione seu etiam confirmatione signis pro argumentis, prodigijs pro experimentis, vnuā attenderent Iudei uiam animaduercerent pagini, cum quanta conscientia securitate ad diuinum iudicium poterimus accedere. Nonne cum omni fiducia dicere Deo poterimus? Domine, si error est, a te ipso, sumus decepti. Nam ista in nobis tantis signis, & prodigijs confirmata sunt, & talibus, quæ non nisi per te fieri possunt, quæ & a uiris summa sanctitatis nobis sunt tradita, & cum summa, atque authentica attestacione probata, tibi cooperrante,

Verā effe
Christi
ne fidei
doctrina
multa ar-
gumenta
nō reuicta
da certe-
tur.

Gregor.

Gilelm⁹
Parrhifi.

2. Cor. 11.
Solutior
argumenta
Durandi.

Richard.

Richard.